

ГЛАВА 11.

1 И чухъ апостоли-тѣ и братія-та които бѣхъ
 въ Іудеїж, че и язычници-тѣ пріяхъ слово-то
 2 Божіе. И когато възлѣзе Петръ въ Іерусалимъ,
 прѣширахъ ся съ него тѣзи които бѣхъ отъ о-
 3 брѣзаны-тѣ, И казувахъ: Че при необрѣзаны
 4 человѣцы си влѣзль и яль си съ тѣхъ. А Петръ
 начиже и излагаше имъ наредъ станжало-то и ка-
 5 зуваше: Азъ бѣхъ на молитвѣ въ градъ-тѣ Іоп-
 пій; и въ изстѣженіе видѣхъ видѣніе, единъ
 съсѣдъ като голѣмъ плащаницѣ вързанъ за че-
 тыри-тѣ краища слѣзуваше, и сущаще ся отъ
 6 небе-то, и дойде даже до мене. Въ него като ся
 вгледвахъ, разсмотряхъ и видѣхъ четвероногы
 земны, и звѣрове, и гадове, и птицы небесны.
 7 И чухъ гласъ който ми казуваше: Петре, стани,
 8 заколи и яждь. И рѣкохъ: Никакъ, Господи; за-
 щото никога не е влѣзло въ уста-та ми нищо
 9 мърсно или нечисто. И отговори ми второй пѣть
 гласъ-тѣ отъ небе-то: Което е Богъ очистилъ,
 10 ты за мърсно го не считай. И това стана до
 три пѣти, и пакъ ся дрѣпна всичко на небе-
 11 то. И ето, на сѫщій-тѣ часъ, трима человѣци
 пристигнахъ прѣдъ кѫщж-тѣ въ коіжто бѣхъ,
 12 проводени отъ Кесаріїж до мене. И рече ми
 Духъ-тѣ да идѣ съ тѣхъ и никакъ да ся не
 сумниявамъ; а съ мене наедно дойдохъ и шести-
 ма-та тѣзи братія, и влѣзохмы въ кѫщж-тѣ на
 13 человѣка. И каза ни, какъ видѣлъ ангела въ
 кѫщж-тѣ си, че застанжль и му рекль: Про-
 води человѣцы въ Іоппіїж, и призови Симона
 14 който ся наріча Петръ. Той ще ти каже думы,
 чрѣзъ които ще ся спасешъ ты и всичкій-тѣ
 15 твой домъ. И когато начижахъ да говорїж, Духъ
 Святый слѣзе на тѣхъ, както и на нась испърво.
 16 Тогази смыслихъ рѣчъ-тѣ Господнїй, какъ ка-